

**ΕΠΙΛΕΓΜΕΝΑ ΣΗΜΕΙΑ
ΠΟΥ ΑΠΑΙΤΟΥΝ ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ ΠΡΟΣΟΧΗ
ΣΤΟ ΥΠΟ ΨΗΦΙΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ**

1. Διαφοροποίηση φορολογίας διακρατούμενων και διανεμομένων κερδών

Με την διάταξη της παραγράφου 7 του άρθρου 13 της τελευταίας διατύπωσης του κειμένου του προτεινόμενου φορολογικού νομοσχεδίου, εισάγεται η έννοια του **εταιρικού φόρου επί των διανεμόμενων κερδών με συντελεστή 40%**.

Αντί της κλασσικής ονοματολογίας «φόρος μερισμάτων», όπως θα ήταν λογικό και παραδεκτό, δεδομένου ότι ο γενεσιουργός λόγος του συγκεκριμένου φόρου είναι η διανομή μερισμάτων, στη παράγραφο 1β, ρητά ορίζεται ότι «**η Ανώνυμη Εταιρία καταβάλλει φόρο με συντελεστή 40%**». Στη συνέχεια στη παράγραφο 1γ, ορίζεται ότι θα χορηγείται Βεβαίωση για το ποσό του φόρου της περίπτωσης 1β, που αντιστοιχεί στο εισόδημα του μετόχου από το μέρισμα.

Η διατύπωση αυτή εγκυμονεί σοβαρούς κινδύνους, να θεωρηθεί κατάφορη **καταστρατήγηση τόσο των συμβατικών υποχρεώσεων της χώρας που απορρέουν από τις διμερείς συμβάσεις αποφυγής διπλής φορολογίας** όσο και των νομικών υποχρεώσεων της που απορρέουν από τις διατάξεις της Οδηγίας ΕΕ 435 / 90 και του άρθρου **11 του Ν. 2578/1998, όσον αφορά εταιρείες ΕΕ.**

Είναι προφανές ότι η τυχόν διατήρηση της διάταξης αυτής θα οδηγήσει μεν στην είσπραξη του προβλεπόμενου φόρου, θα δημιουργήσει όμως αντίστοιχες δικαστικές διαμάχες που νομικά αναμένεται να καταλήξουν υπέρ των φορολογούμενων εταιρειών μετά από μία δεκαετία, θέτοντας ταυτόχρονα εκτός πραγματικότητας τις προοπτικές και εξαγγελίες για προσέλκυση ξένων κεφαλαίων, ανάπτυξη, απασχόληση κλπ. στη χώρα μας. Πολύ δε περισσότερο, όταν αυτή περιβάλλεται από χώρες με πολύ χαμηλότερους φορολογικούς συντελεστές και πολλά επενδυτικά κίνητρα και σε οποιαδήποτε περίπτωση λειτουργεί σε ένα διεθνοποιημένο περιβάλλον ελεύθερης οικονομίας.

2. Διατάξεις του νομοσχεδίου σε σχέση με τριγωνικές εταιρικές σχέσεις

Οι διατάξεις του άρθρου 11 1. και 11.6, παραγνωρίζουν ή παραβλέπουν τους κανόνες Transfer Pricing του ΟΟΣΑ.

Ο καθορισμός του «μη συνεργάσιμου κράτους» με Απόφαση του Υπουργού Οικονομικών (άρθρο 78 παράγραφος 5 του Νομοσχεδίου), όπως και ειδικότερα ο ορισμός της έννοιας του «προνομιακού φορολογικού καθεστώτος εκτός Ελλάδος» με την παράγραφο 7 του Άρθρου 78 (μηδενικός ή μικρότερος φόρος σε ποσοστό από το ήμισυ του αντίστοιχου φόρου στην Ελλάδα), θα δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα στις υγιείς διασυνοριακές συναλλαγές.

Τουλάχιστο θα έπρεπε, κατά το Γαλλικό πρότυπο, όταν πρόκειται για χώρα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το βάρος απόδειξης να το έχει η Φορολογική Αρχή.

3. Παρακράτηση 8% φόρου σε κάθε είδους αμοιβή

Η παράγραφος 10 του Άρθρου 6, εισάγει αδιακρίτως για όλες τις Επιχειρήσεις παροχής Υπηρεσιών (Διαφημιστικές, Μεταφορικές, Συμβουλευτικές, Ασφαλιστικές, Ερευνητικές, Τουριστικές, ΦΑΣΟΝ, κλπ.) έμμεση πρόσθετη προκαταβολή φόρου στην ΠΗΓΗ πέραν της γνωστής προκαταβολής 80% που προβλέπεται με την υποβολή της Φορολογικής Δήλωσης.

Εκτός από το πρόσθετο κόστος διαχείρισης των δύο μερών (παρόχου και αντισυμβαλλόμενου), για την παρακράτηση-απόδοση-τεκμηρίωση, θα προκαλέσει σημαντικό χρηματοοικονομικό κόστος προκαταβολικής φορολογίας για τις επιχειρήσεις αυτές.

Η συγκεκριμένη προκαταβολή είναι σημαντικά υψηλότερη ακόμη και του 80% που προκαταβάλλεται με τη δήλωση, κυμαινόμενη ανάλογα με την κερδοφορία της επιχείρησης (συνημμένο παράδειγμα).

Αυτό δεν συνάδει με τις αρχές του φορολογικού και συνταγματικού δικαίου, ενώ για οριακές περιπτώσεις (αναμενόμενες ζημίες), μπορεί να είναι ακόμη πιο δυσμενείς οι επιπτώσεις, ειδικά σε περίοδο ύφεσης που διανύουμε.

Επιπροσθέτως αναφέρουμε ότι με τη σημερινή δύσκολη οικονομική κατάσταση των περισσότερων επιχειρήσεων είναι άγνωστο αν η παρακράτηση του 8% αποδοθεί στο σύνολο της στο Δημόσιο, ενώ θα υπάρξουν περιπτώσεις όπου επιχειρήσεις που εξέδωσαν τιμολόγια παροχής υπηρεσιών, δε θα λάβουν όλες τις βεβαιώσεις απόδοσης του φόρου (8%), με συνέπεια να επιβαρυνθούν οι νομοταγείς και να επωφεληθούν οι παράνομοι.

4. Εισόδημα Μισθωτών Υπηρεσιών από τη χρήση Εταιρικού Αυτοκινήτου

Η παράγραφος 2 του Άρθρου 9, ορίζει ότι από τον Πρόεδρο μέχρι τον Διευθυντή της Επιχείρησης, που κατά κύριο λόγο χρησιμοποιεί εταιρικό αυτοκίνητο, το συνολικό κόστος του αυτοκινήτου αποτελεί για αυτόν εισόδημα εκ μισθωτών υπηρεσιών.

Παράλληλα λειτουργεί σαν συμπληρωματικό τεκμήριο σε σχέση με το ιδιόκτητο ΙΧ του υπαλλήλου.

Συνεπώς η διάταξη με τις επιταγές της εισηγητικής έκθεσης, να υπαγάγει στο καθεστώς αυτό **την αδικαιολόγητη χρήση πολυτελών αυτοκινήτων**, ορίζει σαν τέτοιο όριο την αξία των 17000 €, σε όρους Εργοστασιακού Κόστους.

Η σχετική ρύθμιση, θα δημιουργήσει μεγάλα προβλήματα στην ομαλή λειτουργία των επιχειρήσεων που διαθέτουν στο προσωπικό το αυτοκίνητο ως απαραίτητο εργαλείο της δουλειάς (πωλήσεις, διανομές κλπ), ενώ θα πλήξει βίαια τις επιχειρήσεις Leasing και τις συναφείς.

Εάν όντως η πρόθεση είναι να πλήξουμε τις απαράδεκτες χρήσεις πολυτελών αυτοκινήτων προς ίδιο όφελος, υψηλόβαθμων και πρωτοκλασάτων Στελεχών, θα πρέπει να γίνουν δύο τουλάχιστον βελτιώσεις:

- **Τι κριτήριο του εργασιακού κόστους να οριστεί σε πιο εύλογα επίπεδα, π.χ. 60000 ή 70000 €, για να πιάσουμε τα όντως πολυτελή οχήματα.**
- **Να οριστεί δίκαιη αλλά και πρακτική φόρμουλα κατανομής της πραγματικής ωφέλειας μεταξύ Μισθωτού και Εκμετάλλευσης της Επιχείρησης ανάλογα με το είδος της εξηρημένης εργασίας (π.χ. Σαββάτο / Κυριακή για τον Υπάλληλο = 2/7)**
- **Ανάλογη ανακατανομή τις μη εκπιπόμενης δαπάνης στη φορολογία της Επιχείρησης, στο μέτρο που κόστος του αυτοκινήτου μετουσιώνεται σε μισθό.**
- **Εξαιρέση από το τεκμήριο του Μισθωτού**

5. Ειδικά Φορολογικά Πιστοποιητικά Ορκωτών

Με την παράγραφο 3, του Άρθρου 17, Νόμιμοι Ελεγκτές και Ελεγκτικά Γραφεία, υποχρεούνται κατά τη διενέργεια των διαχειριστικών ελέγχων, να κάνουν και χωριστό φορολογικό έλεγχο, εκδίδοντας σχετικό πιστοποιητικό για όλα τα φορολογικά αντικείμενα, το οποίο θα υποβάλλεται στη διεύθυνση Ελέγχου του Υπουργείου, ενώ θα αναδέχονται οι Ελεγκτές αυτοί, τις ευθύνες για κάθε παράλειψη και θα τιμωρούνται.

Ο έλεγχος θα καθορίζεται από τη Διεύθυνση Ελέγχου σε συνεργασία με την ΕΛΤΕ.

Είναι γεγονός ότι η Επιχειρηματική κοινότητα και ειδικότερα οι μεγάλες και μεσαίες πολυεθνικές παγίως υποστήριζαν ότι το «καθαρό» πιστοποιητικό των Ορκωτών θα έπρεπε να

λαμβάνεται σοβαρά υπόψη στους Φορολογικούς Ελέγχους, όπως άλλωστε συμβαίνει στην Ε.Ε και ΗΠΑ.

Ωστόσο, η πλήρης εκχώρηση του ελεγκτικού έργου από τους Φυσικούς Φορολογικούς Ελεγκτές στις Εταιρίες Ορκωτών, θα δημιουργήσει μεγάλα προβλήματα στην εφαρμογή, θα επιβαρύνει σημαντικά το ήδη υψηλό κόστος φορολογικών ελέγχων, θα δημιουργήσει τριβές, ενδεχόμενη απροθυμία των Ελεγκτικών Εταιριών να αναλάβουν το Έργο, και ακόμη ενδεχόμενη «δυσαρέσκεια» του σώματος των φορολογικών ελεγκτών του Υπουργείου.

Σε κάθε περίπτωση, η παρουσία και του ΚΒΣ, θα δυσκολέψει ακόμη περισσότερο τα πράγματα, σε βάρος της ομαλής και αποτελεσματικής επιχειρηματικότητας.

6. Απλοποίηση μέχρι κατάργηση του ΚΒΣ

Παρά τις εξαγγελίες δεν προβλέφθηκε κάτι τέτοιο, αντιθέτως ολόκληρο ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β του Νομοσχεδίου αφιερώνεται σε ρυθμίσεις που αφορούν τον ΚΒΣ.

7. Παράταση χρόνου παραγραφής/ Μείωση της Φορολογικής Μνήμης

Σύμφωνα με το άρθρο 82, θεσπίζεται νέα παράταση για την υποχρέωση κοινοποίησης ορισμένης κατηγορίας φύλλων ελέγχου που εκπνέει στις 30.06.2010.

Για το δικαίωμα επιστροφής φόρων δεν προβλέπεται παράταση του χρόνου παραγραφής.

8. Ενθάρρυνση Επαναπατριsmού Κεφαλαίων

Το άρθρο 18 του προτεινόμενου φορολογικού νομοσχεδίου προβλέπει κίνητρα για τον επαναπατρισμό κεφαλαίων, τα οποία είναι κατατεθειμένα στην αλλοδαπή.

Σε σχέση με την προηγούμενη σχετική εμπειρία του άρθρου 38 του Ν. 3259/2004, το 2^ο εδάφιο της παρ. 1 του εν λόγω άρθρου εισάγει μια καινοτομία, η οποία συνίσταται στην υπαγωγή σε αυξημένο συντελεστή 8% των κεφαλαίων, τα οποία θα παραμείνουν κατατεθειμένα στην αλλοδαπή.

Σε σχέση με την καινοτομία αυτή και χάριν αποφυγής ασαφειών και παρερμηνειών κατά την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων, προτείνουμε όπως καταστεί σαφές ότι

- (α) οι διατάξεις εφαρμόζονται μόνον για καταθέσεις που προέρχονται από αδήλωτα εισοδήματα και
- (β) ότι ο συντελεστής φόρου 8% οφείλεται μόνον από όσα φυσικά ή νομικά πρόσωπα επιλέξουν να υπαχθούν στις διατάξεις του νόμου και δηλώσουν, εντός έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος αυτού, τα κεφάλαια, τα οποία έχουν κατατεθειμένα στο εξωτερικό χωρίς να τα επαναπατρίσουν στην Ελλάδα.

Στα πλαίσια αυτά προτείνουμε όπως το άρθρο 18 παρ. 1 του σχεδίου νόμου διαμορφωθεί ως κάτωθι:

*«1. Φυσικά ή νομικά πρόσωπα που υπόκεινται σε φόρο εισοδήματος στην Ελλάδα μπορούν να μεταφέρουν, μέσα σε έξι (6) μήνες από την έναρξη ισχύος του παρόντος, **κεφάλαια, τα οποία προέρχονται από μη δηλωθέντα εισοδήματα και είναι κατατεθειμένα** στην αλλοδαπή, σε προθεσμιακό λογαριασμό κατάθεσης στην Ελλάδα, διάρκειας τουλάχιστον ενός έτους, εφόσον καταβάλλουν φόρο με συντελεστή 5% επί της αξίας των καταθέσεων που μεταφέρουν, κατά το χρόνο της μεταφοράς. Αν τα **προερχόμενα από μη δηλωθέντα εισοδήματα** κεφάλαια παραμείνουν κατατεθειμένα στην αλλοδαπή, οφείλεται φόρος με συντελεστή οκτώ τοις εκατό (8%) επί αυτών. Για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής, τα εισαγόμενα κεφάλαια πρέπει να υπάρχουν κατατεθειμένα στην αλλοδαπή κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος».*